

STICHTING DOGON VROUWEN INITIATIEF (DVI)
OP WERKBEZOEK IN MALI
12 TOT 26 AUGUSTUS 2013

Bienvenue à Mali

Midden in de nacht komen we (Jacqti de Leeuw en Christine van Dalen) aan op het vliegveld van Bamako en worden we opgehaald door Amatigue Dara, voorzitter van het bestuur van ADI (Association Dogon Initiative, de lokale partnerorganisatie) en we besluiten om direct maar door te reizen naar Mopti-Séveré.

De dag ervoor zijn er presidentsverkiezingen in Mali gehouden. De situatie is rustig en veilig. Er is vertrouwen dat de nieuwe president nu snel aan het werk gaat. Onderweg, o.a. bij de controleposten, is merkbaar dat de Malinese bevolking ontspannen is en trots op de rustige verloop van de verkiezingen, en terecht.

In de 12 dagen van ons werkbezoek hebben we onder begeleiding van de lokale directeur Saidou Teme en zijn team (Fatou, Sosselem en Jean) 24 van de huidige 32 vrouwengroepen bezocht en de bestaande programma's geëvalueerd, de vorderingen in het kader van het Groene Woestijn Initiatief (GWI) bekeken en nieuwe deelprojecten opgestart. Daarnaast zijn er iedere dag gesprekken gevoerd met de vele andere lokale partners en met mogelijk nieuwe partners. Het programma was erop gericht om tijdens de bijeenkomsten zoveel mogelijk gelegenheid te creëren om de vrouwen te bekrachtigen. Dit gebeurt door concrete uitwisseling van allerlei informatie, het beschikbaar stellen van middelen, het benoemen van uitdagingen, het bespreken van praktische problemen, naar elkaar luisteren en goed doorvragen en samen successen te vieren. In iedere ontmoeting blijkt vertrouwen in de kracht en de autonomie van de vrouwen en de wederzijdse beleving van een duurzaam partnerschap in combinatie met de kwaliteit van

de gekozen leider(s) een belangrijke motor te zijn voor de motivatie en daadkracht waarmee nieuwe activiteiten worden ontwikkeld.

Amadjere à Dogon

We zijn deze keer met een relatief groot gezelschap op bezoek bij de vrouwengroepen. Zo leren zij wie binnen de organisatie waarvoor verantwoordelijk is en welk werk er (voor hun werk) achter de schermen plaatsvindt en krijgen de partners meer informatie over wat nodig is. Behalve Jacqti en het lokale team, zijn deze keer ook Gedeon Kassouge (interne controller in Mali van ADI), Christine (ambassadeur in Nederland) en Mamadou Moriko (filmer) van de partij. Iedere bijeenkomst met een vrouwengroep wordt begonnen met een uitgebreid begroetingsritueel onder begeleiding van Saidou Teme. Daarna wordt iedereen die nieuw is voor de groep voorgesteld.

Tijdens de bijeenkomsten worden in het kader van zelforganisatie en ondernemerschap van de vrouwen de diverse programma's van DVI geëvalueerd, o.a.

- de microkredieten
- het gezondheidsprogramma, met de animatrices, de moringapoeder als voedingssupplement, de muskietennetten en de vrouwenklinik in Koundou
- het stimuleren van ondernemerschap, met het leren maken van zeep, het werken op naaimachines en het alfabetiseringsprogramma
- de WakaWaka zonnelampen
- de houtbesparende fornuizen
- de diverse projecten die de vrouwen realiseren in hun dorp, zoals het bouwen van hangars, werk- en opslagruimtes, latrines, etc.

Als eerste onderwerp brengt Saidou altijd de samenwerking binnen de groep en de organisatie aan de orde. Veel aandacht wordt besteed aan vragen t.a.v. de zelforganisatie rondom de solidariteitskas. Door middel van vragen, wordt de groep en haar leider(s) uitgenodigd om te vertellen hoe ze ervoor staan. Iedere groep heeft behalve een 'president' en leiders van subgroepen ook een 'secrétaire' en een 'cassière' gekozen en aangesteld.

Zij zijn namens de groep verantwoordelijk voor het aanvragen en uitgeven van de kredieten, het bijhouden van de rente en de tijdige terugbetalingen.

In iedere groep wordt heel serieus mondeling verslag gedaan over de commerciële activiteiten die de vrouwen hebben ontplooid met hun krediet (bijv. het investeren in zaaigoed voor de productie van voedsel en het verbouwen van allerlei gewassen, het bakken van beignets of het maken van andere gerechten die worden verkocht op de markt, het maken en verkopen van zeep, het verbouwen van katoen, het verven van stof, etc.).

Ook wordt besproken of het individuele krediet voldoende is of niet, wat de groep met elkaar iedere week of maand opzij legt, welk bedrag aan rente gemeenschappelijk is opgebouwd en welke investering ze hiervan willen doen. Omdat in iedere groep nog weinig of soms geen vrouwen kunnen lezen en schrijven is met name de financiële verslaglegging nog een hele opgave. Ze worden aangemoedigd om alle financiële groepstransacties in een schrift bij te houden (zodanig met de hulp van een van de mannen) en in iedere bijeenkomst die ze samen hebben de stand van hun spaargeld en microkrediet met elkaar te bespreken. Het krediet wordt halfjaarlijks afgelost en dat is ook het moment waarop nieuw krediet kan worden aangevraagd. Hiervoor dient de groep zelf een lijst met namen te maken waarop het gewenste kredietbedrag per persoon wordt aangegeven. Unaniem wordt door iedere groep te kennen gegeven dat ze heel blij zijn met het partnerschap, omdat het hen zoveel

mogelijkheden biedt voor ontwikkeling en verbetering van de leefomstandigheden.

Voortgang van de projecten

Het is altijd weer een grote uitdaging (zowel creatief als praktisch) om de programma's op zo'n manier aan de vrouwen aan te bieden dat zij, omdat dit soms een eeuwenoude traditie of handelwijze opzij zet, de moed vatten en besluiten om op het aanbod in te gaan. Daarvoor is het nodig dat de vrouwen zich een voorstelling kunnen maken van het nut van zo'n programma. Dat is voor ons in Europa niet zo'n ingewikkeld proces, maar hier in het Dogongebied met zijn traditionele gemeenschappen en zeer beperkte infrastructuur vraagt dit van het team geduld en creativiteit. Als de introductie en kennismaking met het programma lukt en de ervaringen van de vrouwen zijn positief, dan kan een groep zeer enthousiast massaal besluiten mee te doen aan het programma en haar voordeel er mee doen.

Voor DVI staan een paar kernwaarden in het ontwikkelen van een programma voorop. Dit is het stimuleren en respecteren van het zelforganiserend vermogen van de vrouwen en het maken van een ecologisch duurzaam programma. Dit betekent o.a. dat de vrouwen zelf een (financiële) bijdrage moeten leveren en dat er zoveel mogelijk gewerkt wordt met lokale, regionale of Malinese duurzame producten en diensten. Als deze niet voor handen zijn en een buitenlands aanbod op dit vlak veel voordelen biedt, zoals bijv. de WakaWakalampen, wordt besloten om daar de inkoop te doen. Een mooi voorbeeld van het hierboven beschreven proces is het programma van de houtbesparende fornuizen. Het betreft hier een fornuis dat door Jacqti met Meni, de lokale smid uit Ibi, is ontworpen en dat wordt bekleed met leem, een plaatselijke grondstof, waardoor slechts 40 % van de hoeveelheid hout nodig is ten opzichte van de traditionele kookwijze. In het gebied zijn zeer weinig bomen en hout is schaars en duur. In het begin waren de vrouwen heel voorzichtig en bestelden de groepen nauwelijks. Alleen vertellen over de fornuizen en ze laten zien bleek onvoldoende. Nadat werd besloten dat de smid met iemand van het team

naar de dorpen zou gaan om demonstraties te geven en vragen te beantwoorden, werden de vrouwen enthousiast en gingen de aanvragen echt lopen. Met name in de dorpen rondom Ibi zijn de fornuizen nu een groot succes. Er staan nu zelfs fornuizen in bestelling, ook omdat het materiaal waarvan ze gemaakt worden tijdelijk schaars is in verband met de situatie in het noorden van Mali.

Dit jaar zijn er nu al 240 fornuizen besteld, waarvan 125 uitgeleverd. Totaal hebben straks 880 vrouwen dit fornuis in gebruik en kunnen daardoor hun winst in (kook)tijd en geld besteden aan andere zaken die goed zijn voor verbetering van de leefomstandigheden.

Dit jaar is één van de grote succesnummers het aanbieden, tegen een relatief lage prijs, van de WakaWaka zonne-energielamp. Iedereen is opgewonden als het onderwerp op tafel komt. De vrouwen vertellen als kinderen zo blij over alle mogelijkheden die de verlichting hun biedt; degenen die de lamp besteld hebben, kunnen bijna niet wachten.... Het is vergelijkbaar met de komst van elektriciteit.

In september worden weer 1000 lampen onder de vrouwen verdeeld. Ze betalen hiervoor 2500 CFA (= ca Euro 3,75) Van de ruim 3200 vrouwen heeft dan tweederde 's avonds licht in hun huisje!!

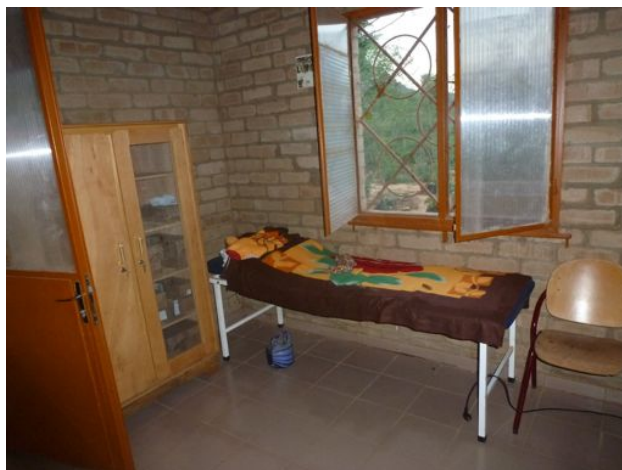

Zie filmpjes op:

www.dogonvrouweninitiatief.nl/2/6/duurzaamheid.html

Het gezondheidsprogramma met de animatrices begint een beetje te lopen. Alleen vertellen over de moringa en haar werking en aangeven dat zij deze moeten planten in hun dorp is net te weinig gebleken voor de vrouwen, maar nu we de gezondheidsanimatrices de zakjes laten verkopen in hun dorp, loopt het wel en neemt de vraag toe. Al hetgeen de vrouwen nu weten over hygiëne en gezonde voeding ook daadwerkelijk toepassen in hun dagelijks leven zal stapje voor stapje gaan. Het gebruik van muskietennetten is fors toegenomen; opnieuw zijn er 340 netten verspreid.

In de vrouwenkliniek zijn al 63 baby's geboren en de vrouwen hebben nu volop het vertrouwen in het bevallen in de kliniek in plaats van thuis.

Meer filmpjes:

www.dogonvrouweninitiatief.nl/8/videos.HTML

Het Groene Woestijn Initiatief gaat van start met het vergroenen van een gebied van 80 km², van gemeente Sangha, in district Bandiagara (10.000 km²), in Regio Mopti.

In de eerste helft 2013 is er gestart met intensief aanplanten van de duinen door de bevolking om de bedreiging van de landbouwgronden te stoppen. Er is in een zone van 4 km², **21 ha, (dat zijn 42 voetbalvelden!!)**, aangeplant met Euphorbia en grasmatten om zo de erosie te stoppen en de natuur weer een kans te geven.

Elk jaar zullen we een gedeelte van deze duinenrij op deze wijze gaan aanpakken, samen met de lokale bevolking die daarna het gebied zal beheren en bewaken als reservaat.

Ook de aanblik van het terrein waar 6.600 Jatropha planten en 3560 bomen zijn geplant, onder andere met de Groasis waterbox, is echt imposant.

Met Jean, Saidou, Keneko, Gedeon en Amatigue worden concrete plannen gemaakt voor de tweede helft van 2013 en 2014.

Er zijn 4 lokaties gevonden waar we kleine bossen van 1ha elk kunnen gaan creëren oa met behulp van de waterbox.

Het afgelopen jaar is er veel geleerd over de opkweek van bomen en daarom gaan we nu opschalen oa met een tweede boomkwekerij in Banani. De bevolking van Youga heeft gevraagd om partnerschap voor het herstel van het bos rond een meertje onder aan de voet van hun dorp. Hier leven krokodillen die voor hun heilige dieren zijn. Dit wordt de vijfde boszone. Daarnaast gaan we 300 waterboxen uitlenen aan 15 agro-animateurs die eerder de training volgden zodat zij bomen op hun eigen velden kunnen gaan planten. De bescherming van die bomen is alleen nog een hele uitdaging. Ook zullen 100 waterboxen gebruiken voor een schooltuin in Tanouan Ibi: zie ook www.dogononderwijs.nl

Het leven in dit gebied kent echte uitdagingen en die gaan we graag samen aan!
We rekenen ook op jullie.

